

Kent AŞ işçileri Ankara yolunda

Karşıyaka Belediyesi tarafından 'daralma' gerekçesiyle 30 Nisan günü işten çıkarılan işçiler, Ankara'ya yürüyüş başlattı. Taşeron çalışmaya Karşılık yaklaşık 5 aydır direnişte olan DİSK/Genel-İş Sendikası 5 No'lu Şube üyesi Kent A.Ş. işçileri, yaya olarak 30 gün süre-

cek olan yürüyüşlerini Karşıyaka Belediyesi'nden başlatmışlardı. Yürüyüş öncesi yürüyüşün amacına ilişkin basın açıklaması yapan Genel-İş Genel Başkanı Erol Ekiçi, 140 gündür işçilerin direnişlerini sürdürdüklerini ama kö-

vicdanların bu işçilerin sıkıntısını göremediğini belirtti. Ekiçi, konuşmasının devamında, "Bu nedenle biz de Ankara'ya yürürme karar aldık. Bu yürüyüş sadece işçilerin işe dönme yürüyüşü değildir. Bu yürüyüş aynı zamanda krize karşı bir yürüyüştür, yoksulluğa karşı

bir yürüyüştür, işsizliğe karşı bir yürüyüştür" dedi. Yürüyüşlerini yanları işçiler Ankara'ya varmak üzere. Geldikleri her şehirde emek ve demokrasi güçleri tarafından karşılanan işçiler, "ne pahasına olursa olsun yürüyüşümüzü sürdüreceğiz" dediler.

Şekerde rekor ithalat neyin habercisi?

Şeker Kurulu, bu yıl rekor düzeyde "yüksek yoğunluklu tatlandırıcı" ithal edildiğini açıkladı. Zararına yapılan şeker ihracatına karşın ithalatın bu kadar yükselmesi dikkat çekti.

Şeker üretimi konusunda kendisine yeten bir ülke olduğu söylenen ülkemizde, şeker ithalatı giderek artıyor. Genelde, şekerli mamul üretiminde kullanılan yüksek yoğunluklu tatlandırıcı (YYT) şeklinde olan bu ithalat, şeker pancarı üreticilerine ve sektöre ciddi zarar veriyor.

8 ayda 172 bin 42 ton ithalat

Şeker Kurulu, bu yılın ilk 8 ayında, 172 bin 42 ton şekere eş değer YYT ithalatı için uygunluk belgesi verdi. Resmi bir şekilde ithal edilenlerin yanı sıra birçok kimyasalın da kaçak yollarla ülkemize sokulduğu biliniyor. Bunların yanı sıra çokça nihai ürün çeşitli izinlere tabi olarak ithal edilmekte. Bunların hepsinin birleşimi ülkemizdeki şeker sektörüne çok ciddi zararlar veriyor.

Birileri Türk Şeker'e, zararına satış yapıyor!

Ülkemize dışardan şeker türevleri ithal edilirken, ciddi bir miktarda şeker de ihraç ediliyor. Bu işlem için özel şirketlere şeker satma işini üstlenen Türk Şeker, nedense sürekli zarar ediyor. Türk Şeker, bu kapsamda, yılda yaklaşık 100 milyon dolar değerindeki 150-180 bin ton şekeri, imalatçı-ihracatçılara yurt içi fiyatın yarısı veya üçte biri arasında değişen fiyattan satıyor. Bu satışın kaynaklanan milyon liralık zarar da Türk Şeker tarafından karşılanıyor!

Şeker Kurumu verilerine göre, bu yıl Ocak-Ağustos döneminde, imalatçı ihracatçılara 109 bin 135 ton şeker satışı yapılmış. Buna karşın durumdan memnun olmayan ihracatçı şirketler, özelleştirme sırasından şeker fabrikalarına talip olacaklarını açıkladılar. Bu durum, Türk Şeker'in, dışardan şeker alınmasına karşın nasıl olup da dışarıya zararına şeker sattığını da açıklıyor.

Zarar ettirmelerinin bir amacı var

AKP'nin hükümete gelmesinin ardından şeker pancarı üretimi hızla düştü. Hükümet, şeker pancarına karşı nişasta bazlı şekeri (NBŞ) desteklerken bu projenin arkasında Cargill gibi tekelin olduğu biliniyor. Avrupa Birliği ülkelerinde kişi başına NBŞ tüketimi 1 kilo civarındayken ülkemizde bu rakam 5 kiloyu buluyor. Genetiği ile oynanmış mısırdan üretilen NBŞ, halk sağlığı açısından çok ciddi tehlikeler barındırıyor. Ayrıca NBŞ üretimi şeker pancarı üreten köylünün ve bu sektörde çalış-

şanların birçoğunun işsiz kalması anlamına geliyor. Ülkemizdeki şeker üretiminin çok masraflı olduğu gibi gerçekle ilgili olmayan iddialar sık sık gündeme getirilirken, en büyük masraf kalemi olan şeker pancarı maliyetinin düşürülmesi için çiftçiyeye herhangi bir destek sağlanmaması da dikkat çekiyor

Türk Şeker de özelleştiriliyor

AKP, Şeker Bayramı öncesi, Şeker Fabrikalarını satmak için düğmeye bastı.

Geçtiğimiz hafta, 2010 özelleştirme programını açıklayan Özelleştirme İdaresi Başkanlığı (ÖİB), yeni satış sezonunda birinci önceliği Türkiye Şeker Fabrikaları'na (Türk Şeker) vereceğini gösterdi. ÖİB tarafından yapılan "yatırımcılara davet" başlıklı ihale çağrısıyla Türk Şeker'e ait Kastamonu, Kırşehir, Turhal, Yozgat, Çorum ve Çarşamba Şeker Fabrikaları satışa çıkartıldı.

Daha ucuza satılmak için kapatmak istediler

Türk Şeker'in elinde bulunan 25 şeker fabrikası ilk başta topluca satılmaya çalışılmış, bu girişim Danıştay'dan dönünce kuruma ait fabrikalar parça parça satılmak için altı parçaya ayrılmıştı. İlk olarak birinci parçada yer verilen Kars, Erçiş, Ağrı, Muş ve Erzurum Şeker Fabrikaları, 24 Eylül 2008 tarihinde toplu halde satışa çıkartılmış, ancak kimsenin teklif vermeye tenezzül etmediği özelleştirme ihalesi 27 Kasım 2008 tarihinde iptal edilmişti.

Bunun üzerine Türk Şeker Genel Müdürü Azmi Aksu, başında olduğu kurumun işletmelerinin bir kısmının verimsizlik nedeniyle kapatılması gerektiğini açıklamıştı. "Bizim 25 fabrikamızdan 13'ünün kapatsak, 12'sinde daha verimli, daha az maliyetle aynı şekeri üretiriz" şeklinde bir açıklama yapan Aksu; kapatılacak fabrikalar nedeniyle işsiz kalacak insanlar konusundaki duyarlılığını da, "Türk Şeker'in bugüne kadar üstlenmediği sosyal sorumluluğu, dünya ve Türkiye'de yaşanan rekabet ortamında artık sürdürmesinin mümkün olmadığını" söyleyerek göstermişti.

Azmi Aksu'nun açıklamaları, Türk Şeker'e ait fabrikalardan üretim seviyesi en düşük olan Kars, Çarşamba, Elazığ, Erçiş, Ağrı, Uşak, Alpullu, Erzincan, Malatya, Susurluk, Elbistan, Kastamonu ve Erzurum şeker fabrikalarının kapatılacağı yönünde yorumlanmıştı.

Şeker gibi şeker fabrikaları

2010'da ihalesi yapılması planlanan Bor, Ereğli ve Iğın Şeker Fabrikaları, ülkemizin en çok şeker üreten fabrikaları olarak şeker ihtiyacımızın dörtte birini karşıyor ve birlikte üretimi en düşük olan 13 fabrikanın toplam üretimini kadar şeker ürettiriyorlar. Bu üç fabrikanın birlikte satılacak olması kimse ses çıkartmazken, dünya şeker teelleri iştahla bu satışı bekliyor.

Danıştay buyurdu: Tez elden özelleştirilsin

Halkın emeğiyle yaratılan değerleri peşkeş çekmeye devam ediyorlar. Ülkenin en başarısız özelleştirmeleri arasında sayılan İzmir Alsancak Limanı'nın Danıştay'da bekleyen imtiyaz sözleşme tasarıları hakkındaki karar Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'na ulaştırıldı. Global Yatırım Holding'e gönderilen yazı ile "TCDD İzmir Limanı'nın 49 Yıl Süreyle İşletme Hakkının Devrine İlişkin İmtiyaz Sözleşmesi" tasarılarına ilişkin görüşlerin ÖİB'ye ulaştırıldığı duyuruldu ve Ortak Girişim Grubu sözleşme imzalamaya davet edildi. Devir sözleşmesi imzalamaya davet edilen

konsorsiyum ortakları, 29 aylık süreçte yaşanan ekonomik krizden kaynaklı ödeme güçlüğü yaşanıp yaşanmayacağını değerlendirecek.

Özelleştirmenin geçmişi- İzmir Alsancak Limanı'nın 49 yıllığına kiralanması ihalesi için 7 Mayıs 2006'da teklif çağrısı yapıldı. Özelleştirme ihalesi uzun erdemelerden sonra 3 Mayıs 2007 tarihinde gerçekleştirildi. İhaleyi Global Hutchison-EİB/LİMAŞ Ortak Girişim Grubu 1 milyar 275 milyon dolarlık teklifle kazandı. İhale tarihinin üzerinden geçen yak-

laşık 29 ay boyunca TCDD işletmesinde kalan Alsancak Limanı, Danıştay'dan gelecek kararı bekliyordu. Beklenen karar ÖİB tarafından Global Yatırım Holding'e gönderilen özel faksla geldi. ÖİB konsorsiyum ortaklarını sözleşme imzalamaya davet etti.

Liman-İş Sendikası'ndan tepki- Liman-İş sendikası Alsancak Limanı'nın özelleştirilmesi hakkında yaptığı açıklamada yılda 59 bin dolar kar eden bir kurumun özelleştirilmesinin "altın yumurtlayan bir tavuğun kesilmesi" anlamına geleceğini belirtti.

Trakyalı çeltikçiyi önce devlet, sonra sel vurdu

Trakya'yı vuran sel çeltik tarlalarına da büyük zarar verdi. Üreticiler sel felaketi nedeniyle hasadın geciktirildiğini belirterek bunun gelecek dönemlerde verim kaybına ve fiyatlarda yükselişe neden olacağını belirtti. İpsala Çeltik Ürcileri Birliği Başkanı Ali Soydan, dün yaptığı açıklamada, Edirne'de 3 gündür devam eden yağışlar nedeniyle çeltik hasadının başlayamadığını belirterek, yağışların çeltik üreticilerine çok büyük maddi zarar verdiğini bildirdi. Soydan, yağışlar ve fırtınadan dolayı çeltikte çok ciddi yatmalar olduğunu ifade ederek, bunun uzun vadede verim kaybına, çeltiğin kalitesinin bozulmasına ve randımanının düşmesine yol açacağını söyledi. Bu nedenle çeltik üreticisinin mağdur duruma düştüğünü anlatan Soydan, şöyle devam etti: "Çeltik hasadının bu yıl oldukça güzel geçmesini bekliyorduk. Çünkü çok güzel bir yıl, çok güzel bir sezon geçti çeltikçiler için. Ama son yağmurlar ve yağmurlarla gelen rüzgar çeltiği yattırıyor, o yüzden TMO'nun bir an önce çeltik alımıyla ilgili politikasını netleştirmesi ve üreticiyi rahatlatmasını bekliyoruz."

3-4 bin ton zarar var

Balikesir Gönen'de hasadın bitmek üzere olması rağmen, hâlâ fiyat açıklamasının yapılmadığını vurgulayan Soydan, bir an önce fiyat açıklamasının yapılmasını beklediklerini ifade etti.

Soydan, şunları kaydetti: "Şu anki zararın 3-4 bin ton olduğunu tahmin ediyoruz. Eğer yağışlar devam ederse bir de sel riski olacak, su arkadan gelerek çeltik alanlarını su tahrip edecek. Bu 3-4 bin tonun bugünkü parasal değeri yaklaşık 4 milyon liraya denk geliyor."

Manisa'da aşırı yağışlar üzümlü de vurdu

Manisa'nın Saruhanlı ilçesi ve çevresinde üç saat süreyle etkili olan yağış nedeniyle 15 bin ton üzümün sergilerde su altında kaldığı bildirildi. Saruhanlı Ziraat Odası Başkanı Aydoğan Okur, yaptığı açıklamada, ilçe genelinde yaklaşık 15 bin ton üzümün sergilerde islandığını, zararın çok büyük rakamlarla ifade edilebileceğini söyledi.

EMEĞİN KÜRSÜSÜ

Dursun BAŞTUĞ

Siyaset ekonominin yoğunlaşmış biçimidir. Ya da savaş siyasetin farklı araçları yürütülmesidir. Evet, Lenin ve Mao'nun altını çizdiği bu bilimsel tespit sömürü sisteminin krizden geçtiği, buna mukabil dünya iktisadi-siyasi sisteminin yeniden şekillendirildiği şu süreçte hükümünü daha açık bir şekilde gösteriyor. Sömürü sistemi tarihsel-yapısal bir krizin içinde. Bu krizi aşmak ve kendisini idame ettirmek için ekonomiden siyasete, kültüre müdahale ediyor. Üretim-tüketim sürecinin ve bunun üzerinden yükselen mekanizmanın artık bu haliyle gitmeyeceği açık ve emperyalist-kapitalist merkezler bunu açıkça dillendiriyor. Artık tek merkezli bir iktisadi hegemonyanın yürümediğine kanaat getiren emperyalist devletler 7'den -dünya ekonomisinin % 85'ini oluşturan ve dünya Gayri Safi Milli Hâsıla'nın %90'ını ellerinde tutan- 20'ye çıkmak zorunda kaldı. Başta ABD olmak üzere birkaç emperyalist devlet, dünya ekonomisindeki gelişmeleri belirleme kapasitesinin zayıflığını kabul ediyor ve farklı bir koldan gelen farklı bir dalgayı kendisine eklemeyerek krizini aşmaya çalışıyor. Bahsini ettığımız kol ise Japonya-Çin-Hindistan'ın sermaye birikim ve üretim-tüketim potansiyeli. Bu süreç 'Küresel mutabakat' olarak beyin edilmiş durumda. Ekonomik ve finansal sistemi güçlendirmek için bir araya gelen emperyalistler sömürü ve kar hırslarının zararını ve yeni kaynakları 'kardeşçe' bölüşmenin mutabakatını oluşturmaya çalışıyor. G-20 Zirvesi ve bunun parçasını oluşturan IMF-DB toplantıları işte bu yeni sürecin işlemcileri. G-20 toplantısı geçtiğimiz günlerde gerçekleşti. Yeni bir para-iktisat sistemi ve buna bağlı yeni stratejik politikaların yaşamsallaştırılması için de yine G-20 paralelinde 1-7 Ekim ta-

rihlerinde İstanbul'da IMF-DB toplantıları gerçekleştirilecek. Dünya ekonomisinin bundan sonraki seyirinin yol haritası çiziliyor. Son günlerde yağdırılan 'rapor'-'plan'-'ekonomik program' yağmuru bunu gösteriyor. Öte yandan emperyalist sistemin mali, askeri-bu sisteme bağımlı ülkeleri sömürü kurumları olan IMF, DB gibi kurumları bu yeni süreçte göre biçimlendiriliyor. Mesela IMF, ABD ekonomisi dahil bütün sistemi düzenleyecek bir kurum olarak yeniden yapılandırılıyor. Dolayısıyla bu, yeni para sistemi, yeni bankacılık sistemi, bağımlı ülkelere yeni ekonomik yıkım programları anlamına geliyor. Bu dönüşüm içinde geçtiğimiz günlerde büyük oranda yapılandırılan NATO, resmi oluşturmak adına, önemli bir yerde duruyor. Mevcut iktisadi sistem yeni üretim ve tüketim organizasyonlarının yolunu araştırıyor. Tüketim ihtiyacının karşılanması adına NATO'nun çerçevesinin genişletilmesi bu anlamda manidardır. Stratejik mahiyetli enerji anlaşmaları, tarım anlaşmaları, su kaynakları anlaşmaları tam da bu ihtiyacın karşılanmasına dönük hamleler. Zira NATO daha yaygın ve daha geniş perspektifli bir savunma gücü olarak ve tüketim ihtiyacını temin için yeniden organize edildi. Bu yapılandırılmadan sonra ilan edilen NATO bildirgesinde önümüzü gösteren ve anlamlarla yüklü şu sözler sarf edilmişti: "Yeni birlik, ortak savunma konusunda daha büyük, daha muktedir ve daha esnek olacak ve krizlere yanıt verme operasyonları da dâhil krizlerin yönetiminde aktif yer alma konusunda yeni görevler üstlenmeye muktedir olacaktır."

İstanbul'da yapılacak olan ve G-20 Zirvesinin devamı niteliğindeki IMF-DB toplantısını uluslararası mali sistemi düzenleyecek yeni ku-

ralların getirilmesi dolayısıyla yeni saldırı planlarının oluşturulması toplantısı olarak adlandırmak yanlış olmaz. Toplantılardan hemen önce ve IMF ile sık görüşmelerden sonra Türk devletinin 'Orta Vadeli Program'ı açıklaması rutin bir şey olmasa gerek. Üstelik sıradan bir ekonomi paketi ya da ekonomik tedbir asla değil. Bir başlangıç olarak sayılabilecek OVP, tam da bahsini ettığımız yeni emperyalist sürecin yeni iktisadi oluşumlarının yansımasıdır. 'Reform' adı altında hayata geçirilecek olan bu tür programlar, IMF-DB gibi kurumlar tarafından bizi gibi bağımlı ülkelere yıkım reçeteleriyle dayatılacaktır. Zira belgedeki dokuz sayfalık metin incelendiğinde krizin temel nedeni olan neo-liberal yıkım reçetelerinin yeni süreçte daha sistematik ve daha yıkıcı bir şekilde tekrarlanacağı gösteriliyor. Bu belge içerik açısından ekonominin gelecek üç yıl için ilişkin "yol haritası" niteliğinde. OVP, gelecek üç yıl için bazı ekonomik beklentileri yansıttıyor. IMF-DB toplantısı ise bu saldırı dalgasının resmiyete dökmek amaçlıdır. Dolayısıyla hakim sınıfların "IMF'ye ümüğümüzü sıkırmayız, kendimizi ezdirmeyiz" beylik lafları anlamsız ve geçersizdir. Çünkü IMF-dışı bir "istikrar" reçetesinin olamayacağını; olmaması gerektiğini; hatta böyle bir şeyin düşünülmesinin dahi mümkün olmayacağını savunan neo-liberal tahakküm gerçekliği vardır. Hâkim sömürü sistemi yeni sömürü ve yıkımlar için kendini düzenlerken, yeni oluşumlara giderken bunun faturası kime çıkacak ve nasıl ödenecek? Can alıcı nokta da burada. Türk hakim sınıfları OVP ile daha şimdiden sopasını gösterdi. Program sağlık alanındaki harcamaların kısılması, muayene parasının yükseltilmesi şeklinde yansıdı. Kamu harcamaları ve ücret-

lerin aşağıya çekilmesi reçetesi kapıda. Eğitimde özel sektörün teşvik edilmesi ve meslek yüksek okullarının buna göre örgütlenmesi yer alıyor. "Temel Amaç ve Reform Alanları" başlığı altında işsizlik sorununa çözüm olarak sunulan "iş dünyasının talep ettiği nitelikte insan gücü yetiştirilmesine hız verilecektir" ve "esnek istihdam biçimleri yaygınlaştırılacaktır" ifadeleri emekçi kesimlere yönelik saldırı politikalarını gösteriyor. Daha birkaç gün önce sendikalar yasada bir düzenleme getirildi. Bu düzenleme ile sendikaların temsil yetisi ve imza yetkisi yok oluyor, yani 'sendikaların bitiren yasa' denilebilir. Programın en önemli vurgusu ise özelleştirmelere yoğunlaşılması ve hız verilmesi... Sermaye sahiplerinin lehine yasa ve düzenlemelerin eksiksiz bir şekilde tamamlanmasının altı çiziliyor. Emperyalist-kapitalist sistem krizlerini aşmak için dünyaya müdahale ediyor. Tüketim kapasitesini daha çok artırması beklenen gelişmekte olan ülkelere, kendine eklememesi adına baskı uyguluyor, yeni anlaşmalar için masalar oluşturmuyor. Başta ABD olmak üzere emperyalist ülkelerdeki tüketim gerilemesinin açığını başta Çin olmak üzere diğer Asya ülkeleri kapatabilir mi? sorusu üzerinde kafa yoruluyor ve bu sorudan hareketle önümüzdeki yılları içine alan bir iktisadi düzenleme hayata geçiriliyor. Kuşkusuz bunu ezilen kesimlere -biz buna 5 milyar ezilen dünya insanı diyelim- yönelik daha da derinleşecek yıkım, yoksulluk, açlık, sömürü üzerinden yapacaktır. Emperyalistlerin 'küresel mutabakatına' karşılık ezilen halkların devrimci ayaklanması, devrimci zoru şarttır. Emperyalizmin maske değiştirmesi görülmeli ve doğru okunmalıdır.